

работе, зарплате, книгах и других проблемах. Проблемы межличностных отношений непременно находят отражение в языке. Поэтому, именно на занятиях по языку преподаватели призваны обучать студентов коммуникативному поведению в различных ситуациях. Знание языка позволяет накапливать информацию о той стране, в которой проживает на данный момент студент, а это в свое время дает возможность свободного передвижения и общения. Иностраный язык это один из востребованных предметов в неязыковом вузе. Сельскохозяйственные вузы в современных условиях принимают участие в лизинговых программах по приобретению сельскохозяйственной техники, новых технологий производства, обмена студентами, что поднимает уровень знаний иностранных языков. Выпускникам каждодневно приходится сталкиваться и работать с иноязычными материалами, содержащими ценную научную и техническую информацию. Повышаются требования подготовки специалистов в области иностранных языков. Для того чтобы получать профессионально-значимую информацию, узнавать особенности культуры и традиции страны изучаемого языка, расширять собственные знания, способности принимать самостоятельные, нестандартные решения это далеко не все то что может дать знание языков.

Литература

1. Сержан Л.С. Активизация учебной деятельности. М., 1982.
2. Костомаров В.Г., Митрофанов О.Д. Методическое руководство для преподавателей русского языка иностранцам М., 1978.
3. Якиманская И.С. Личностно-ориентированное обучение в современной школе.-М., 1996.
4. Н.Байрамова. Без права на ошибку. Еще раз о русском языке в Туркмении/Н.Байрамова Электронный ресурс .-Режим доступа: www.centrasia.ru/news.

УДК 008(477.74)

Белітченко Д. – ст.гр. ФМ-21

*Південноукраїнський національний педагогічний університет імені
К.Д.Ушинського*

МИЛОСЕРДНЕ СЕРЦЕ ОДЕСИТА

Науковий керівник: к.пол.н., доцент Бакланова Н.М.

Belitchenko D.

South-Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky

MILOSERDIE HEART ODESITE

Supervisor: Ph.D., Docent Baklanova N. M.

Ключові слова: реабілітація дітей, благодійний фонд, почесний громадянин Одеської області.

Keywords: rehabilitate parenting, blagodijnij Fund, pocasni the citizen Odeska region

Одеса народила та виховала багато видатних особистостей, серед яких і Борис Давидович Литвак (1930-2014рр.). Він прожив своє життя енергійно і дієво, опікувався

тими хто потребував допомоги, особливо дітьми. Протягом багатьох років працював директором дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву, організував Центр медичної, психологічної та соціальної реабілітації дітей з патологією центральної нервової системи і опорно-рухового апарату. Був президентом благодійного фонду «Майбутнє». Складно уявити, скільки сил, поту і крові було вкладено в ці проекти, для того, що б вони втілилися в життя. Борису Давидовичу це вдалося з лишком. З трьома класами освіти Борис Литвак примудрився отримати атестат і закінчити факультет фізичного виховання Педагогічного інституту ім. Ушинського. Багато років він викладав фізкультуру в автомеханічному технікумі, після керував Одеською дитячо-юнацькою спортивною школою і виховав плеяду відомих баскетболістів. Але головним його вчинком, мабуть, стало створення Дитячого реабілітаційного центру, який раніше називали просто «Будинок з ангелом», а тепер — будинок Бориса Давидовича Литвак.

Він створив цей центр і Одеський благодійний фонд "Майбутнє" в пам'ять про дочку, яка якось сказала йому, одному з найбільш успішних тренерів України, який працював з молоддю: "Ти відбираєш собі самих сильних, здорових, а хто подбає про хворих дітей?" Борис Литвак створював цей центр без копійки державних або міських грошей.

Йому вірили і йому допомагали різні люди - Мстислав Ростропович Галина Вишневська, Михайло Жванецький, Володимир Співаков, Віктор Лошак та багато інших. Одесити і москвичі, кияни і пітерці. Потім, коли успіхи центру стали очевидними - а тут безкоштовно лікували не тільки маленьких громадян України, але і їх однолітків із Росії, Молдови, Білорусії,

Тисячі зустрічей і тонни листів, дозвільні документи та кошти від благодійників. І Будинок дуже цінує всіх тих, хто допомагав — їх імена можна побачити на першому поверсі. А ще є сотні людей, учнів і просто знайомих Бориса Давидовича, які допомагали своєю працею і ділилися часом абсолютно безкорисливо. Адже допомогти в такій справі — це честь. Цей центр більш ніж за п'ятнадцять років свого існування допоміг двадцяти однієї з гаком тисячі діточок не тільки знайти можливість фізичного і психологічного існування у світі здорових людей, але і прищепив їм необхідні соціальні навички, долучив до посильної для них праці (в тому числі і комп'ютерного), який дозволить їм в майбутньому заробити на життя. А в деяких - і не таких вже рідкісних - випадках дітей повертали до повноцінної діяльності, і вони ставали балеринами, художниками, математиками. У цьому центрі лікують не тільки фізичні недуги. Тут виступають артисти, поети, художники, музиканти. Діти самі створюють спектаклі, займаються бальними танцями, малюванням і живописом. Борис Давидович вважав, що дитині з обмеженими можливостями треба якомога різноманітнішим й інтенсивнішим розкрити радість і багатство навколишнього життя і пробудити в ньому імпульс до творчості.